ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ବାଷଠିଟିଏ

ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଦର୍ଶନର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ: 'ମହା ଆଲୋକ'ରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଚ୍ୟୁତି ଏବଂ ସତ୍ୟ ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ଆଗମନର ଆହ୍ୱାନ ଉପରେ ଏକ ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ପରୀକ୍ଷା

Jeff Pippenger
2024-01-26

ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ରତ୍ନମାଣିମାନେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯେପରି ଦୀପ୍ତିତେଜସ୍ୱୀ ହୋଇଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେବେ। ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସକାଳରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ଏହି ବୁଝାମଣାକୁ ଯେତେବେଳେ ଅଧିକ ସଠିକ ଐତିହାସିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀର ପରିଣାମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ; କାରଣ ଏହା କେବଳ ରତ୍ନମାଣିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତାର କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାକୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଦୁଇଟି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚାର୍ଟ (1843 ଏବଂ 1850) ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ଉଭୟ ଚାର୍ଟ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ଫଳକମାନଙ୍କର ଏକ ପୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ହବକ୍କୂକର ଏକ ପୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟମାନେ ଥିଲେ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସେହିପରି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା।

୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ର ମହା ବିନାଶଶା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ମିଲେରୀୟମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବୁଝାମଣାରେ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ କେତେକ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟର ବୁଝାମଣା ମହିମାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା। କିନ୍ତୁ ୧୮୫୬ ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଲାଓଦିକିୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଏବଂ ୧୮୬୩ ମସିହାରେ "ସାତ କାଳ"ର ସେମାନଙ୍କର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଓଦିକିୟାର ଅରଣ୍ୟରେ ନେଇଗଲା। ୧୮୫୦ ଦଶକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ। ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଦାବିକୁ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କାହିଁକି ଭୁଲ ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ।

ଡାନିଏଲ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ବୁଝାମଣା ବିଷୟରେ ମିଲରାଇଟମାନେ ଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସୀମିତ ଥିଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ କେବେ ମଧ୍ୟ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ବୁଝାମଣାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିନଥିଲା। ଆଜି ଡାନିଏଲ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଆଠଟି ରାଜ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ, ଏବଂ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଡାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରତୀକାର୍ଥକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ। ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଗୁପ୍ତତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, (ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି), ଏବଂ ସେହି ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଗୁପ୍ତତାକୁ ଯୋହନ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ" ହେଲେ, ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ଗୁପ୍ତତାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଗୁପ୍ତତା ଏବେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ 1901 ସୁଦ୍ଧା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସେହି ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ 1930 ଦଶକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପୁନର୍ବାର ପୁରୁଣା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଫେରିଗଲା, ଯାହା ଦାବି କରେ ଯେ "ଦୈନିକ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଏକ ପାଟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା କହେ, ସେହି ଶୈତାନୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ "ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଖେଦାଯାଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ" ପାଖରୁ ଆସିଥିଲା। ଆଜି "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ମିଲରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ କେବଳ ପୌତ୍ତଳିକତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇପାରେ, ଯାହା ସତ୍ୟକୁ ଭଲପାଉନଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆଣିଥାଏ।

ମିଲରାଇଟମାନେ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ଅବସାନ ପାଇଁ ଠିକ୍ ତାରିଖକୁ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ମହା ନିରାଶା ପରେ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଆଲୋକକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲା; କିନ୍ତୁ 1୮56 ଠାରୁ 1୮63 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର "ସାତ ସମୟ"ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଫଳରେ, ସେମାନେ ସେହି ଶିକ୍ଷାରୁ କୌଣସି ଅଗ୍ରସର ଆଲୋକ ଦେଖିନାହାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଭିତ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି। ଆଜି "ସାତ ସମୟ"କୁ, (ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ), ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟାବଧି ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ଦେଖାଯାଇପାରେ।

ପ୍ରଥମ ଉଣଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଭୂମି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବାର ଯେ ଚକ୍ର, ତାହା ସାତ ଥର ପୁନରାବୃତ ହେବାକୁ ସୂଚାଏ। ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷ କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହ ଘଟିବ, ଯେପରିଣାମେ ମୋଟ ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ସଞ୍ଚିତ ହେବ—ଯେ ସମୟରେ ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା (ଏବଂ ସେହି ବିଦ୍ରୋହ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେହିଟି ଅଟେ)। ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିୟମକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ, ସେହି ସପ୍ତାହ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ଏବଂ କ୍ରୁଶ ପରେ ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ। ସେହି ସପ୍ତାହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ, ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଏ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବେ।

> ଏବେ ଏହି ଜଗତର ବିଚାର ହେଉଛି; ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ବାହାର କରାଯିବ। ଆଉ ମୁଁ, ଯଦି ପୃଥିବୀରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେଉଁ, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବି। ଯୋହନ 12:31, 32.

ଯେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ସମାଗତ କଲେ, ତାହା ଏହି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଚୁକ୍ତି-ବିବାଦ ହେତୁ ନିଜ ବିଦ୍ରୋହୀ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଚାରିଦିଗକୁ ଛିତରାଇଦେଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା "ସାତ ସମୟ", ସେହି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଛିତରାଇବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା 723 BC ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 179୮ ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। 53୮ ବର୍ଷ, ଏହି ଦୁଇ ଅବଧିକୁ ବିଭକ୍ତ କରେ ଏବଂ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ପରପରି ଦୁଇଟି ଅବଧି ସୃଷ୍ଟି କରେ। ପ୍ରଥମ ଅବଧି ପୌତ୍ତଳିକତା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ପୋପତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ପଦଦଳନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଇ. ପୂ. ୬୭୭ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଚିଶ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର "ସାତ ସମୟ" ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଏହା ଚୁକ୍ତିର ଶାପର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ଫୁଙ୍କିବାକୁ ଥିବା ଜୁବିଲୀର ତୂରୀଧ୍ୱନି ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସମାପ୍ତି ଘଟିଲା। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିରୂପୀ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନ ଗୋଟିଏ ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମୟାବଧି, ଏବଂ ସେହି ସମୟାବଧିରେ ସାତର ପବିତ୍ର ଚକ୍ର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଜୁବିଲୀର ତୂରୀଧ୍ୱନି ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱରର ଦିନମାନରେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ତୂରୀ ବାଜାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:7।

ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି, ଯାହା 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ପଚିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସାତର ପବିତ୍ର ଚକ୍ରର ଯୁବିଲୀ ତୂରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମିଲେରୀୟମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ତାରିଖ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ, ଏବଂ ମହା ନିରାଶା ପରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ତାହାର ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବୁଝିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଜି ମିଲେରଙ୍କ ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷର ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ରତ୍ନ" ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାବରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛି। ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସାତଟି ଅବଧିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷତାର, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ପଚିଶ ଓ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ("ସାତଥର") ସହ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି।

ମିଲରାଇଟମାନେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଓ କାଥଲିକବାଦର ସେହି ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, "ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ," ଯେମାନେ "ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲେ," ଏବଂ "ପତିତ ହେଲେ," ସେମାନେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଠିକ୍ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଜାଣୁଥିଲେ ଓ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ "ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ, ଯେମାନେ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ" ବୋଲି ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେ ହେଉଛି ରୋମ; ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା କୌଣସି ଅଜଣା ଏବଂ ଐତିହାସିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ସିରିୟ ରାଜା ନୁହେଁ।

ଆଜି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ "ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନେ" ହେଉଛନ୍ତି ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍। ଆଜି, ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଯେ ଯୁକ୍ତି ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ଯେ, ପୂର୍ବତନ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା କରାଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ଦର୍ଶନଟିକୁ ବୁଝିନଥିଲେ ଏବଂ ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ (ଯାହା "ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନେ" ବିଷୟର ସଠିକ୍ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ), ସେହି ଯୁକ୍ତିଟି ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୂର୍ବତନ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପୁନଃ ଦୋହରାଯାଉଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଉପେକ୍ଷା କରାଯାଉଛି।

> ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:18।

ମିଲେରୀୟମାନେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ପଚିଶ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ" ("ସାତ କାଳ") ବାଇବେଲର ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘତମ ଏବଂ ଶେଷ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ 1863 ମସିହାରେ ସେହି "ରତ୍ନ"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା, ଏବଂ ଆଜି ଏହା ଦେଖିହେବ, (ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା), ଯେ ମିଲେରୀୟମାନେ କେବଳ "ସାତ କାଳ"କୁ ବାଇବେଲର ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘତମ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ନୁହେଁ, ବରଂ "ଶାପ", ଯାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ, ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ କରାଯାଇଥିଲା।

ଆଜି ଦାନିୟେଲର ପୁସ୍ତକ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି କ୍ରୋଧାବସାନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ (ଯେପରି ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି), ସେଗୁଡ଼ିକର ନିଜ-ନିଜ ପରିଣତିକୁ ଏବେ ଚାଳିଶି-ଛଅ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତସୀମା ବୋଲି ଦେଖାଯାଇପାରେ; ସେହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲରାଇଟ ମନ୍ଦିରକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ମୋଶା ପର୍ବତରେ ଅରଣ୍ୟ-ତମ୍ବୁ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାଳିଶି-ଛଅ ଦିନ ରହିଥିଲେ; ଏବଂ ହେରୋଦ ମନ୍ଦିରର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ଚାଳିଶି-ଛଅ ବର୍ଷ ବ୍ୟତୀତ କଲେ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଫରିଶୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ "ପୁନରୁତ୍ଥାନ" ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ—ଯେହେତୁ ସେ ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ଓ ମୁଦ୍ରା-ବଦଳାଇବାଳାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଧ୍ୱଂସ" ହୋଇଥିବା ଏକ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରି "ପୁନରୁତ୍ଥିତ" କରୁଥିଲେ—ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିରର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଚାଳିଶି-ଛଅ କ୍ରୋମୋସୋମ ସହିତ ସୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଥିଲା। ଆଜି, ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବବତ୍ ଯେତେ ସତ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେଇ ସତ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଗଭୀର ହୋଇଛି।

ଆଜି ଏହା ଦେଖିହେବ (ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା), ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ ନିଜକୁ ପାଲ୍ମୋନି (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା, କିମ୍ବା ରହସ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା) ଭାବେ ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଅବଧିର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କକୁ ସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାପାଳ ଶାସନର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ଦାନିଏଲ 12ର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ନବେ ବର୍ଷ ଏବଂ ସେହି ପଦରେ ଥିବା ଏକ ହଜାର ତିନିଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ତେର ଓ ଚୌଦ ପଦର ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧିମାନଙ୍କର ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ସେମାନେ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆଜି, ଏହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାଳାବଧିର ସମ୍ପର୍କକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି, ପାଲେମୋନିଙ୍କ ନାମର ପ୍ରକାଶନ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଗଣନାକାରୀ, କିମ୍ବା ରହସ୍ୟମାନଙ୍କର ଗଣନାକାରୀ)। ମିଲରାଇଟମାନେ ଏହି ଦୁଇ ପଦ ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସୀମିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଆଜି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜିମ୍ ସର୍ବଥା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି।

> ତୁମେମାନେ ଠିଆ ହେଇ ବିସ୍ମିତ ହୁଅ; ଚିତ୍କାର କର, ହଁ, ଚିତ୍କାର କର; ସେମାନେ ମତାଲା, କିନ୍ତୁ ଦାଖମଦରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଡାଳିଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟପାନୀୟରେ ନୁହେଁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଆବୃତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛି; ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତଙ୍କୁ ଦେଇ କହନ୍ତି, "ଦୟାକରି, ଏହା ପଢ଼"; ସେ କହେ, "ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ।" ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୁସ୍ତକ ଜଣେ ଅଶିକ୍ଷିତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, କହି, "ଦୟାକରି, ଏହା ପଢ଼"; ସେ କହେ, "ମୁଁ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହେଁ।" ଯିଶାୟ 29:9–12.

ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ମହାନ ଆଲୋକ" ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାଦଶ, ତ୍ରୟୋଦଶ, ସପ୍ତଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା, ସରଳ ଭାବରେ କହିଲେ, ଠିକ୍ ନଥିଲା। ସେହି ଭୁଲ ବୁଝାମଣାଦି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହି "ରତ୍ନ" ହେଉଛି ଯେ ଇସ୍ଲାମ ତିନୋଟି ବିପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> "ପ୍ରଚାରକମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶମାନଙ୍କଠାରୁ କମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଦେଖିଆସିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଏହି ପୁସ୍ତକ ସତ୍ୟସତ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଶନ, ଯାହା ବିଶେଷକରି ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ବଞ୍ଚିବେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତି ଓ ନିଜମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇପାରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ମନକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିଚାଳିତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଲେ।" Early Writings, 231.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରେ "ମହା ଆଲୋକ" ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂଚନାଦାୟକ ଅଟେ। ମିଲର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ, ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ଓ ତୂରୀଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିଥିଲେ, କାରଣ ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ "ତାଙ୍କ ମନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିଥିଲେ"। ମିଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା "ମହା ଆଲୋକ" ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ପଟିଆରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେହି ଉପଦେଶମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ "ମହା ଆଲୋକ" ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ "ରତ୍ନ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା। ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ସେହି "ମହା ଆଲୋକ" ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1863 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏହାକୁ କୃତ୍ରିମ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଢାକିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। "ଆଲୋକ"ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି ଯେ, "ଆଲୋକ" ହିଁ ସେହି ସାଧନ ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

କେବଳ "ଆଲୋକ" ମାତ୍ର ଏକ ଜନସମୁଦାୟର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେହି "ଆଲୋକ" ମଧ୍ୟ ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିନଥାନ୍ତେ ତେବେ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ (ଯେପରି ସେମାନେ 1856 ମସିହାରେ କଲେ, ଅନେକ ଉଦାହରଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାବେ)। "ଆଲୋକ" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନ୍ୟ ଗୁଣଟି ହେଉଛି ଯେ, ଯେ "ଆଲୋକ" ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ସେହିଟି ତାହା ସହ ସମାନୁପାତିକ ମାତ୍ରାର ଅନ୍ଧକାର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ମିଲରଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା "ମହାନ ଆଲୋକ"କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆଡକରି ରଖିଥିଲା, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଯିଏ ପୃଷ୍ଠଭାଗର ତଳକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମଣିଷଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ 'ମହାନ ଆଲୋକ' ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି: 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ ପୀଡ଼ିତ ଓ

ଚମତ୍କୃତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।’ ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ରାଣ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଆନନ୍ଦ କରେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ଭୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ଯେବେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯାହାରେ ମୋର ପ୍ରସନ୍ନତା ନଥିଲା, ତାହାକୁ ବାଛିଲେ।’ ‘ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ,’ କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ‘ସତ୍ୟ ର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ,’ ‘ବରଂ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ।’ ଯିଶାୟ 66:3, 4; 2 ଥେସଲୋନୀକୀୟ 2:11, 10, 12.”

> “ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପଚାରିଲେ: ‘ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କେଉଁ ଭ୍ରମ ମନକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିପାରେ—ଯେ ତୁମେ ଠିକ୍‌ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ବୋଲି ଦାବି କରିବା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବିବା, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଲୋକିକ ନୀତିଅନୁସାରେ ଅନେକ କାମ ସାଧନ କରୁଛ ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛ? ଆହା, ଏହା ଏକ ମହାନ ଠକେଇ, ଏକ ମୋହନୀୟ ଭ୍ରମ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ଅଧିକାର କରେ ଯେମାନେ “ଏକଦା ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ,” ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭକ୍ତିର ଆକାରକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କିଛିର ଅଭାବ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁକିଛିର ଅଭାବ ଅଛି।’” Testimonies, volume 8, 249, 250.

ଲାଓଦିକିଆ, ଯାହା 1856 ମସିହାରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମୟରେ “great light” ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥେସଲନୀକୀୟର “strong delusion” ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଏହି ସମୟ ସମଗ୍ରରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ସେମାନେ ଯେ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ଭିତ୍ତି ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ଭିତ୍ତି ଅଟେ। ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ହେଉଛି “a church that has had great light, great evidence”, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏମିତି ଗୋଟିଏ “church” ଯାହା “the message the Lord” has “sent” କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛି, ଏବଂ ସେଥିଠାରୁ “the most unreasonable assertions and false suppositions and false theories” ଗ୍ରହଣ କରିଆସିଛି।

> “ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ସେବକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଜାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକେ ଶ୍ୱାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏବଂ ଏହି ଜଗତର ଦେବତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି। ଯଦ୍ୟପି ପ୍ରକାଶ୍ୟରୂପେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ବରବ୍ବାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା କହୁଛନ୍ତି, ‘ଏହି ମଣିଷକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବରବ୍ବାଙ୍କୁ।’ ଯେମାନେ ଏହି ପଙ୍କ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସାବଧାନ ହେଉନ୍ତୁ। ଶୟତାନ ସେ କ’ଣ କରିପାରେ, ତାହା ବିଷୟରେ ନିଜ ଗର୍ବୋକ୍ତି କରିଛି। ସେ ଭାବୁଛି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ କଲିସିଆରେ ଯାହା ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ସେହି ଐକ୍ୟକୁ ସେ ଭଙ୍ଗ କରିଦେବ। ସେ କହେ, ‘ମୁଁ ଆଗକୁ ବାହାରିଯିବି ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ପାରିବି ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ, ସମାଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ, ଦୋଷାରୋପ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ଏକ ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ବାହାରିବି।’ “ଯେ କଲିସିଆ ବହୁତ ଆଲୋକ,” ବହୁତ ପ୍ରମାଣ ପାଇଛି, ସେହି କଲିସିଆ ଯଦି ଛଳନା ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟର ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଏ, ତେବେ ସେ ପ୍ରଭୁ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଅଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଦାବି, ମିଥ୍ୟା ଅନୁମାନ ଓ ମିଥ୍ୟା ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ। ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ଖତା ଉପରେ ହସେ, କାରଣ ସେ ଜାଣେ ସତ୍ୟ କ’ଣ।”

> “ଅନେକେ ଆମ ପୁଲ୍ପିଟ୍‌ମାନଙ୍କରେ ଦାଁଡ଼ିବେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମଶାଲ ଧରି, ଯାହା ଶୟତାନଙ୍କ ନରକୀୟ ମଶାଲରୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଛି। ଯଦି ସନ୍ଦେହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ପୋଷଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯିବେ, ଯେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବହୁତ କିଛି ଜାଣନ୍ତି। ‘ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାନ୍ତ,’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, ‘ହଁ, ଅନ୍ତତଃ ଏହି ତୁମ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ, ଯାହାଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ଶାନ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ! କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ଚକ୍ଷୁରୁ ଲୁଚାଇ ଦିଆଯାଇଛି।’”

> “ତଥାପି, ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଭିତ ି ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଅବିଚଳ ରହିଅଛି। ପ୍ର ଭୁ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ର, ସେମାନଙ୍କ ୁ ଜାଣନ୍ତ ି। ପବିତ୍ର ୀକୃତ ସେବକଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି କପଟ ଥିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସେ ଦିନାଲୋକ ପରି ଖୋଲା ହେବା ଉଚିତ, ଅପକର୍ମର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ କଳଙ୍କ ରୁ ମୁକ୍ତ । ପବିତ୍ର ୀକୃତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରେ ସ ଏହି କୁଟିଳ ପିଢ଼ୀ ଉପରେ ସତ୍ୟ ର ଆଲୋକ ଚମକାଇବାରେ ଏକ ଶକ୍ତ ି ହେବ। ଆଲୋକ, ଭାଇମାନେ, ଆମକୁ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଆବଶ୍ୟ କ। ସିଓନରେ ତୁରୀ ବାଜାଅ; ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସତର୍କ ଘଣ୍ଟ ।ଧ୍ୱ ନି କର। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସେନାକୁ ପବିତ୍ର ୀକୃତ ହୃଦୟ ସହିତ ସମବେତ କର, ଯେପରି ସେମାନେ ପ୍ର ଭୁ ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ୁ କ’ଣ କହିବେ ତାହା ଶୁଣନ୍ତୁ ; କାରଣ, ସେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଆଲୋକ ବୃଦ୍ଧ ି କରିଛନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଶସ୍ତ୍ର ଧାରୀ ଓ ସଜ୍ଜ ିତ ହେଉନ୍ତୁ , ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେ ତ୍ର କୁ ଉପରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ —ଶକ୍ତ ିଶାଳୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ। ପରମେଶ୍ୱ ର ସ୍ୱ ୟଂ ଇସ୍ର ।ଏଲ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ମିଥ୍ୟ ।ବାଦୀ ଜିଭ ନୀରବ କରାଯିବ। ଗଠିତ ହୋଇଯାଉଥିବା ପ୍ର ତାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ର ।ନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଲଟାଇ ଦେବ। ଶୟତାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗପ୍ର ।ଚୀର କେବେ ବିଜୟୀ ହେବ ନାହିଁ। ବିଜୟ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତର ବାର୍ତ୍ତ ।ସହ ରହିବ। ଯେପରି ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସେନାପତି ଯିରୀହୋର ପ୍ର ।ଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗ ି ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞ ।ପାଳନକାରୀ ଲୋକମାନେ ବିଜୟୀ ହେବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତ ି ପରାଜିତ ହେବ। ସ୍ୱ ର୍ଗପ୍ରେ ରିତ ବାର୍ତ୍ତ ।ନେଇ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କେହି ପ୍ର ।ଣୀ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ନାହିଁ। ଆଉ ତାଙ୍କ ମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଦୋଷ ଖୋଜି କହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ‘ସେମାନେ ଅତ୍ୟ ଧିକ ଦୃଢ଼; ସେମାନେ ଅତ୍ୟ ଧିକ କଠୋରଭାବରେ କହନ୍ତ ି।’ ସେମାନେ ସମ୍ଭ ବତଃ କଠୋରଭାବରେ କହୁଥିବେ; କିନ୍ତୁ , ତାହା କି ଆବଶ୍ୟ କ ନୁହେଁ? ଯଦି ଶ୍ରେ ।ତାମାନେ ତାଙ୍କ ର ସ୍ୱ ର କିମ୍ବ ।ତାଙ୍କ ର ବାର୍ତ୍ତ ।କୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ କାନକୁ ଝିଣ ିଣିଆଇ ଦେବେ। ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୁ ପ୍ର ତିରୋଧ କରନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେ ଧିକ୍କ ।ର କରିବେ। ”
>
> “ଶୈତାନ ସମ୍ଭବ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, ଯେଣୁ ଆମ ମଧରେ ଏକ ଜନରୂପେ ଏମିତି କିଛି ନ ଆସୁ, ଯାହା ଆମକୁ ତିରସ୍କାର ଓ ଭର୍ତ୍ସନା କରିବ, ଏବଂ ଆମର ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଏମିତି ଏକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଧୁକ ବହନ କରିବେ। କେହି କେହି ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଯିବେ, ଯେମାନେ ଆଉ ସେହି ସିନ୍ଧୁକ ବହନ କରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀର ତିଆରି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହି ସତ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗକୁ ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଗତି କରିବ। ଅତୀତରେ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଏବେ ମଧ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସୁଯୋଗସମ୍ପନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅପେକ୍ଷାରତ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ—ଏମିତି ମନୁଷ୍ୟମାନେ, ଯେମାନେ କେବଳ ଅପକ୍ୱ ଗାରାରେ ଲେପିତ ପ୍ରାଚୀର ସଦୃଶ ଥିବା ବାଧାବନ୍ଧନକୁ ଭେଦ କରି ଯିବେ। ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ଆତ୍ମା ରଖିବେ, ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବେ; ସେମାନେ ତୁରୀ ସଦୃଶ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରିବେ। ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ କ୍ଷୀଣ ହେବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ନିଜ ଶକ୍ତି ହରାଇବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଇବେ, ଏବଂ ଯାକୁବର ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକ।” Testimonies to Ministers, 409–411.

“ନିତ୍ୟ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ଶୈତାନୀ ପ୍ରତୀକକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏବଂ ଏହି ଜଗତର ଦେବତାଙ୍କୁ ଏକେ ଶ୍ୱାସରେ ସ୍ତୁତି କରିବା। ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଦାବିକ୍ରମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ବାରବ୍ବାସଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା କହନ୍ତି, ‘ଏହି ମଣିଷ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବାରବ୍ବାସ।’” ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ “ରତ୍ନ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଫଳକ ଉପରେ ଚିତ୍ରାଙ୍କିତ ଭାବରେ ମଧ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ସେହି “ମହାନ ଆଲୋକ” ଅଟେ, ଯାହା ମିଲ୍ଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି।

ସେମାନେ ଶୟତାନୀ ପ୍ରତୀକ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଦେବଙ୍କ ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ କହନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ଭିତ୍ତିଟି ଏକ ଜାଲିଆତି ଭିତ୍ତି, ଯାହା ସେହି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ଗଠନର ଉପରେ ନିଜ ଅବସ୍ଥାନ ନେଉଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମରେ ପକାଇ ଦିଏ। ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ କିଛି ନୂଆ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଦଚିହ୍ନରେ ଚାଲୁଛି।

> "ଏକ ବିଷୟ ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛି: ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଭୟଙ୍କର ଅଭାବ, ଯାହା ଆଲୋକ ଓ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବିରତ ପ୍ରତିରୋଧ ଦ୍ୱାରା ହରାଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସକ୍ରିୟ ପରିଶ୍ରମରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା, ଯେମାନେ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ସଂଚୟିତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ପରମେଶ୍ୱର ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରିଆସିଛନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୂଦୀ ଜାତିଙ୍କ ଦିଗରେ ଇଙ୍ଗିତ କରି ପଚାରେ, ଆମେ କି ଆମର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅନ୍ଧ ପ୍ରତିରୋଧର ଏକେ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବୁ, ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ? ଯଦି କେବେ କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଯେମାନେ ନୀରବ ରହିବେ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଦିନରାତି ଆର୍ତ୍ତଧ୍ୱନି କରିବେ, ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରିବେ, ସେହି ଲୋକ ହେଲେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ। ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି, ଆଶୀର୍ବାଦମୟ ସୁଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କପର୍ନାହୂମ ପରି ଅଧିକାରର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କି ସେହି ସୁଯୋଗର ସଦ୍ବ୍ୟବହାର ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକର ମହତ୍ତ୍ୱ ସହ ସମାନୁପାତିକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯିବେ?"
>
> "ମୁଁ ଆମର ସେହି ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଯେମାନେ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସରେ ସମାବେଶ ହେବେ, ସେମାନେ ଲାଉଦିକିୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧତାର ଅବସ୍ଥା କେତେ ଭୟାବହ! ଏହି ବିଷୟ ଆପଣମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଆଣାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ସୁଧାର ଆଣିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଗଭୀର ଓ ବେଦନାଦାୟକ ହୋଇନାହିଁ। 'ତୁମେ କହୁଛ, ମୁଁ ଧନୀ, ଏବଂ ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣନଥାଅ ଯେ ତୁମେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଏବଂ କରୁଣାର ଯୋଗ୍ୟ, ଏବଂ ଦରିଦ୍ର, ଏବଂ ଅନ୍ଧ, ଏବଂ ନଗ୍ନ।' ଆତ୍ମପ୍ରବଞ୍ଚନାର ଦୋଷ ଆମ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି। ଅନେକଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ।" Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

"କପର୍ନାହୂମ" ସେହି ସହର ଥିଲା ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ସହର ଭାବରେ ଚୟନ କରିଥିଲେ।

> "କପର୍ନାହୂମରେ ଯୀଶୁ ନିଜର ଆଗପଛ ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା 'ତାଙ୍କର ନିଜ ସହର' ବୋଲି ପରିଚିତ ହୋଇଗଲା। ଏହା ଗାଲିଲ ସାଗରର କୂଳରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଗେନେସାରେତ ସମତଳଭୂମିର ସୀମାନ୍ତନିକଟରେ, ଯଦି ସେଥିରେ ପ୍ରକୃତରେ ଅବସ୍ଥିତ ନ ଥାଇଥାଏ।" The Desire of Ages, 252.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କପର୍ନାହୂମକୁ ବାଛିଲେ, ଯେପରି ସେ ପୁରାତନକାଳରେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ବାଛିଥିଲେ।

> ଏବଂ ତାହାର ପୁଅକୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୋତ୍ର ଦେବି, ଯେପରି ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସଦାକାଳ ଯିରୂଶାଲେମରେ, ସେହି ନଗରରେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ମୋର ନାମ ସେଠାରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବାଛିଛି, ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦୀପ ରଖିପାରୁ। 1 Kings 11:36.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ 1844 ମସିହାରେ ଏଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ତାଙ୍କର ନଗର ଭାବେ ବାଛିଲେ, ଏବଂ 1863 ସୁଦ୍ଧା ଏଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ "ଯେରିଖୋ" ନାମକ ସେହି ନଗରକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କଲା, ଯାହା ଲାଓଡିକିୟ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେପରି। ଏଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶେଷ ନଗରର ନାଗରିକ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି "ମହା ଆଲୋକ"କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ନାଗରିକତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଇଥାଏ। ଏଲି, ହଫ୍ନି ଓ ଫିନେହାସଙ୍କ ସମୟର ଶୀଲୋହ ପରି, ଏଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ସେହି "ମହା ଆଲୋକ" ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରାଯିବ, ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> "ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅଳ୍ପ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, କେତେ ତିକ୍ତ କଥା କୁହାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ନୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ନିନ୍ଦାବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି। ଅନେକେ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ପାପୀ ବୋଲି ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରବଳ ହସ୍ତ ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରନ୍ତୁ।

ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଦୋଷୀ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଆଲୋକ, ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସୁଯୋଗ ଓ ଅଧିକାର ପାଇଥିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ଅନେକ ସଦସ୍ୟ ଯେପରି ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି ସେହି ଆଲୋକ ପାଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ଭଲଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଆଲୋକ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ତଥାପି ତାହାରେ ଚଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, 'କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ବିଚାରଦିନରେ ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ। ଏବଂ ତୁମେ, କଫର୍ନାହୂମ [ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡେଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ବହୁତ ଆଲୋକ ପାଇଛନ୍ତି], ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛ [ସୁବିଧାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ], ତୁମକୁ ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଯିବ; କାରଣ ଯେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଯଦି ସଦୋମରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଯାଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ବିଚାରଦିନରେ ସଦୋମ ଦେଶ ପାଇଁ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ।' ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, 'ହେ ପିତା, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଛି, କାରଣ ତୁମେ ଏହି ସବୁ କଥା ଜ୍ଞାନୀ ଓ ସୁବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କଠାରୁ [ନିଜମାନଙ୍କ ନିଜ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ] ଲୁଚାଇ ରଖିଛ, ଏବଂ ଶିଶୁସମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛ।'"

"'ଏବେ, ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଥିବାରୁ, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରଭାତେ ପ୍ରଭାତେ ଉଠି ତୁମମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ଯେପରି ମୁଁ ଶୀଲୋହ ପ୍ରତି କରିଛି, ସେହିପରି ମୁଁ ଏହି ଗୃହ ପ୍ରତି, ଯାହା ମୋର ନାମରେ ଡାକାଯାଏ ଏବଂ ଯାହାରେ ତୁମେ ଭରସା କରୁଛ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି, ଯାହାକୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ସେହିପରି କରିବି। ଏବଂ ଯେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଫ୍ରାଇମର ସମସ୍ତ ବଂଶକୁ, ମୋର ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାର କରିଦେଇଛି, ସେହିପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋର ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାର କରିଦେବି।'"

"ପ୍ରଭୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ଗୁରୁତ୍ୱର ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେପରି ଜାଗତିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ସେପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧିଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରତି ଏକନିଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପରିଚାଳନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ବିନଶ୍ୱର ପ୍ରାଣମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇପାରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆସିଛି, ତଥାପି ଅନେକେ ତିରସ୍କାର, ସତର୍କବାଣୀ, ଓ ପରାମର୍ଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ଦେଇନାହାନ୍ତି।"

"'ଏବେ ଏହା ଶୁଣ, ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ଅବିବେକୀ ଲୋକମାନେ; ତୁମମାନଙ୍କର ଆଖି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁନାହାଁ; ତୁମମାନଙ୍କର କାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶୁଣୁନାହାଁ: ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମେ କି ମୋତେ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ? ମୋର ସାମ୍ନାରେ କି ତୁମେ କମ୍ପିତ ହେବ ନାହିଁ? ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ପାଇଁ ବାଲୁକାକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୀମାରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛି, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାର ତରଙ୍ଗମାନେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତାଳ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଯଦିଓ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତି, ତଥାପି ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ହୃଦୟ ଅଛି; ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ କହୁନାହାନ୍ତି, ଆସ, ଆମେ ଏବେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା, ଯିଏ ନିଜ ଋତୁରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବର୍ଷା ଦିଅନ୍ତି; ସେ ଆମ ପାଇଁ ଫସଲ କାଟିବାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସପ୍ତାହଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି। ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏହି ସବୁକୁ ଦୂର କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଛି.... ସେମାନେ ବିଚାର କରୁନାହାନ୍ତି—ଅନାଥର ମାମଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ସମୃଦ୍ଧି ପାଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ବିଚାର ସେମାନେ କରୁନାହାନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଏହି ସବୁ କାରଣରେ ମୁଁ କି ଦଣ୍ଡ ଦେବି ନାହିଁ? ଏପରି ଜାତି ଉପରେ ମୋର ପ୍ରାଣ କି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ?'"

"ପ୍ରଭୁ କି ଏହା କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, 'ତୁମେ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଚ୍ଚ କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିବେଦନ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ'? 'ଏହି କାରଣରୁ ବର୍ଷାଧାରା ରୋକି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ.... ଏହି ସମୟରୁ କି ତୁମେ ମୋତେ ଡାକି କହିବ ନାହିଁ, ହେ ମୋର ପିତା, ତୁମେ ମୋ ଯୌବନର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ?'" Review and Herald, August 1, 1893.

ଆସନ୍ତୁ । ଲେଖାରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା "ମହାନ ଆଲୋକ" ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଆମେ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶାସନ କରିବା ଉଚିତ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଜଗତରେ ଆସିଲେ, ତେବେ ଯେମାନେ ଏତେ ବଡ଼ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସତ୍ୟ ଏତେ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଆଲୋକକୁ ବୁଝୁନଥିଲେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ପରମ୍ପରାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତି ମଧ୍ଧ ରଖୁନଥିଲେ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ଗୌରବର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଚାର-ପ୍ରଥା ଓ ଉଦ୍ଭାବନଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିପାରିବେ। ଏହି ସେଇ ଆତ୍ମା ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି। ମଣିଷମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ବିମୁଖ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକ ବିଚଳିତ ହୋଇଯିବ କି ନାହିଁ, ଏବଂ ବସ୍ତୁସ୍ଥିତିର ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ କରିଯିବ କି ନାହିଁ—ଏହି ଭୟ ସେମାନଙ୍କରେ ରହିଛି। ମାନବଜାତିରେ ସଦା ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପଡ଼ିବାର ଏକ ନିରନ୍ତର ପ୍ରବଣତା ରହିଛି, ଏବଂ ମଣିଷମାନେ ସ୍ୱଭାବତଃ ମାନବୀୟ ଧାରଣା ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପ୍ରତି ଝୁକିଥାନ୍ତି, ଯେବେକି ଦୈବୀ ଓ ନିତ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ନ ଅନୁଭବ କରାଯାଏ, ନ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଏ।" Counsels on Sabbath School Work, 47.